

10-11-21

6^η Διάλεξη

Ορισμός: Ο X λέγεται πλήρης αν κάθε ακολουθία Cauchy στον X συγκλίνει (στον X)

$$\rightarrow d(x, y) = \|x - y\|$$

Πχ $(0, 1), [0, 1]$ όχι πλήρης διότι αν πάρω την ακολουθία $\left\{ \frac{1}{n+1} \right\}_{n=1}^{\infty} \subset (0, 1)$ συγκλίνει

στο \mathbb{R} , άρα είναι Cauchy **αλλά**

$$\frac{1}{n+1} \rightarrow 0 \notin X$$

Θεώρημα: Έστω (X, d) πλήρης, $Y \subseteq X$ τότε (Y, d) αν- Y κλειστό

Απόδειξη

• Έστω ότι Y κλειστό και έστω $\{x_n\} \subseteq Y$, $\{x_n\}$ Cauchy

$X = \text{πλήρης}$ $\Rightarrow \exists x \in X$ τ.ω $x_n \rightarrow x$

Y κλειστό $\Rightarrow x \in Y \Rightarrow \{x_n\}$ συγκλίνει σε κάποιο σημείο του Y .

• Αντίστροφο Έστω ότι $\forall \{x_n\} \subseteq Y$, $\{x_n\}$ Cauchy $\Rightarrow x \in X$ τ.ω $x_n \rightarrow x$

Θέλω ν.δ.ο Y κλειστό

Έστω $\{y_n\} \subseteq Y$ τ.ω $y_n \rightarrow y \in X$

Αρκεί ν.δ.ο $y \in Y$

όπως, $Y \subseteq X$

και $\{y_n\}$ συγκλίνει $\Rightarrow \{y_n\}$ Cauchy

y πλήρης $\rightarrow y \in Y$

Ορισμός: Έστω $A \subseteq X$, $\{A_i\}_{i \in I}$ μια οικογένεια υποσυνόλων του X . Η $\{A_i\}_{i \in I}$ λέγεται κάλυψη του A αν $\cup_{i \in I} A_i \supseteq A$

* Η $\{A_i\}_{i \in I}$ λέγεται ανοιχτή κάλυψη του A αν επιπλέον A_i ανοιχτά $\forall i \in I$

Ορισμός: Αν $J \subseteq I$ και $\{A_j\}_{j \in J}$ είναι κάλυψη του A τότε η $\{A_j\}_{j \in J}$ λέγεται υποκάλυψη του A .

Ορισμός: Το A λέγεται συμπαγές αν κάθε ανοιχτή κάλυψη του A έχει πεπεραμένη υποκάλυψη

Πρόταση: Αν A συμπαγές τότε A φραγμένο

Απόδειξη

$\{B(x, 1/n) \mid x \in A\}$ ανοιχτή κάλυψη του A $\xrightarrow{A \text{ συμπαγές}}$

$\exists x_1, \dots, x_n \in A$ π.ω. $A \subseteq \cup_{i=1}^n B(x_i, 1/n)$

Άρα, A φραγμένο $\underbrace{\quad}_{\text{φραγμένο}}$ (αυτό πρέπει να το δείξεις πρώτα)

Θεώρημα: Το A είναι συμπαγές αν $\forall \epsilon > 0 \exists \{x_k\}_{k \in \mathbb{N}}$ υπακ. της $\{x_k\}_{k \in \mathbb{N}}$ και $x \in A$ π.ω. $x_k \rightarrow x$.

Ευκολότερα, αυτό δείχνει ότι κάθε συμπαγές είναι κλειστό

Πρόβλημα 1: A συμπαγές \Rightarrow κλειστό \oplus φραγμένο

(*) Το αντίστροφο ισχύει στον \mathbb{R}^n με την Ευκλείδεια. Μπορείς να βρεις και άλλους χώρους αλλά γενικά δεν ισχύει.

Πρόβλημα 2: A συμπαγές, $B \subseteq A$, B κλειστό \Rightarrow $\overset{B}{\neq}$ συμπαγές

Πχ (X, d)
 \downarrow $\hookrightarrow d(x, y) = \begin{cases} 1, & x \neq y \\ 0, & x = y \end{cases}$
Απειρο

Θα υπολογίσω $B(x, 1) = \{y \in X : d(x, y) < 1\} =$

$= \{x\}$ διότι $d(x, y) = 0$

Αυτό είναι κλειστό \oplus φραγμένο.

Μια ανοιχτή κάλυψη είναι $\{B(x, 1) : x \in X\} = \{ \{x\} : x \in X \}$

Όπως, δεν έχει πεπερασμένη υποκάλυψη

Άρα, ΟΧΙ συμπαγές

\Rightarrow Αυτό είναι χαίπερο.

Αν ήταν πεπερασμένη θα υπήρχε.

Θεώρημα: Κάθε πεπερασμένο σύνολο είναι συμπαγές

\exists (δημιουργήθηκε σύνολο) $= X$ \Rightarrow να είναι πυκνό στον X .

(500)
Θεώρημα

Lind: Έστω (X, d) [διαχωριστικός] $\mu. X$. Κάθε ανοιχτή κάλυψη του X έχει υποκάλυψη αριθμοίσιμη υποκάλυψη.

Απόδειξη

Έστω \mathcal{U} ανοιχτή κάλυψη του $X \neq \emptyset$

Έστω $x_0 \in \mathcal{U}$

Ορίσω την αρ. υποκάλυψη ως εξής:

Έστω $n \in \mathbb{N}$, $q \in \mathbb{Q}_+$. Αν $U \in \mathcal{U}$ τότε $U \supseteq B(d_n, q)$

Θέτω $\mathcal{U}(n, q) = \mathcal{U}$. Επίσης θέτω $\mathcal{U}(n, q) = \mathcal{U}_0$

Θ.δ.ο είναι αν. κάλυψη του X και $\bigcup_{n \in \mathbb{N}} \bigcap_{q \in \mathbb{Q}_+} \mathcal{U}(n, q) = X$

Έστω $x \in X$. Αρκεί ν.δ.ο $\exists n, q$ τότε $x \in \mathcal{U}(n, q)$

Αρκεί ν.δ.ο $\exists n \in \mathbb{N}$, $q \in \mathbb{Q}_+$ τότε $x \in B(d_n, q)$

και $B(d_n, q) \subseteq \mathcal{U}$ κάποιου $U \in \mathcal{U}$

Έχουμε τις εξής διαπιστώσεις:

• $\exists U \in \mathcal{U}$ τότε $U \ni x \ni x$

• $\exists n \in \mathbb{N}$, $q \in \mathbb{Q}_+$ τότε $x \in B(d_n, q)$ αφού τότε $n \in \mathbb{N}$ και $q < r_x/q$ είναι πυκνό

Έτσι, έχω:

$$U \ni x \ni x \xrightarrow[\text{αναχίτο}]{\omega_x} \exists r_x > 0: B(x, r_x) \subseteq U$$

Έστω $y \in B(d_n, q)$. Παίρνω την απόσταση

$$d(x, y) \leq d(x, d_n) + d(d_n, y) < q + q = 2q < r_x$$

Άρα, η μικρά $B(d_n, q) \subseteq B(x, r_x) \subseteq U$

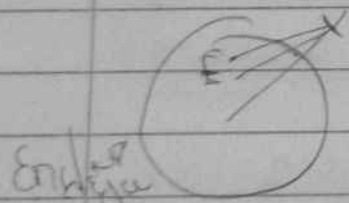
Ορισμός: Έστω g με X οι (Y, d) , (Y, ρ) με $f: X \rightarrow Y$. Η f είναι συνεχής \Leftrightarrow για κάθε $x_0 \in X$ αν $\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0$ με $\forall x \in B(x_0, \delta)$ να ισχύει $\rho(f(x), f(x_0)) < \epsilon$

Η f είναι συνεχής στον X αν είναι συνεχής στο x_0 , $\forall x_0 \in X$.

Ορισμός: Η f είναι ομοιόμορφα συνεχής στον X αν $\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0$ (εξαρτάται από το ε αλλά όχι από το x_0) $\tau. \omega$
 $\forall x, y \in X$ με $d(x, y) < \delta$ να ισχύει $\rho(f(x), f(y)) < \varepsilon$.

Θεώρημα: Αν ο X είναι συμπαγής και f συνεχής τότε είναι ομοιόμορφα συνεχής (όπως λέγαμε στον Απειρ. για κλειστά \oplus φραγμένα). Επίσης, ώστε η f είναι φραγμένη
[εικόνα συμπαγούς συνόλου] f είναι συμπαγές σύνολο

Ορισμός: Έστω $x \in X$, $E \subseteq X$. Η απόσταση του x από το E ορίζεται: $d(x, E) = d(E, x) = \inf \{ d(x, y) : y \in E \}$.

Επιλέγουμε την μικρότερη ή inf.

(*) Αν $x \in E \Rightarrow d(x, E) = 0$.

(*) Το αντίστροφο δεν ισχύει διότι μπορεί να είναι στο σύνορο.

Πχ. $d((0, 1), 1) = 0$ αλλά $1 \notin E$

Πρόταση: Έστω $E \subseteq X$ και $x \in X$ τότε:

(i) Αν f συμπαγές τότε $\exists y \in E$ $\tau. \omega$
 $d(x, y) = d(x, E)$

(ii) Αν E κλειστό τότε $x \in E \Leftrightarrow d(x, E) = 0$

Απόδειξη

και για τα $\{x_n\}$ έχουμε $\exists \{x_n\} \subseteq E \subset \omega \quad d(x_n, x) \rightarrow d(x, E)$

(c) $\exists \{x_n\}$ οπιακ. την $\{x_n\} \subset \omega \quad x_n \rightarrow y \notin E$
 λόγω συμπίεσης $\Rightarrow d(x_n, x) \rightarrow d(y, x)$
 $\Rightarrow d(x, E) = d(x, y)$

(ii) Έστω ότι $x \notin E \Rightarrow x \in E^c \xrightarrow{E^c \text{ ανοιχτό}} \exists r > 0, B(x, r) \subseteq E^c$
 Έστω $y \in E \xrightarrow{B(x, r) \subseteq E^c} y \notin B(x, r) \Rightarrow d(x, y) \geq r$
 $\Rightarrow \forall y \in E, d(x, y) \geq r \Rightarrow \inf\{d(x, y) : y \in E\} \geq r > 0$ Άρα $\parallel d(x, E)$

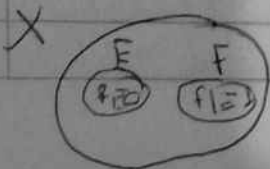
Πρόταση: $\emptyset \neq E \subset X$. Τότε, η συνάρτηση $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ με τύπο $f(x) = d(x, E)$ είναι ομ. συνεχής.

Απόδειξη: Έστω $\varepsilon > 0$ και $x, y \in X$ με $d(x, y) < \frac{\varepsilon}{2}$
 $f(x) = \inf\{d(x, z) : z \in E\} \Rightarrow \exists a \in E \subset \omega$
 $d(x, a) < d(x, E) + \varepsilon/2$

Ομοίως $\exists b \in E \subset \omega$ με $d(y, b) < d(y, E) + \varepsilon/2$
 $f(y) = d(y, E) \leq d(y, b) \leq d(y, x) + d(x, a) < \frac{\varepsilon}{2} + d(x, E) + \frac{\varepsilon}{2}$
 $+ \varepsilon = d(x, E) + \varepsilon = f(x) + \varepsilon \Rightarrow f(y) - f(x) < \varepsilon$

Ομοίως $f(x) - f(y) < \varepsilon$. Άρα, $|f(x) - f(y)| < \varepsilon$
 Άρα, ομ. συν.

Λήμμα Urysohn: Έστω $E, F \subset X$ κλειστά και $\emptyset = E \cap F$
 τότε $\exists f: X \rightarrow [0, 1] \subset \mathbb{R}$ με $f|_E \equiv 0$ και $f|_F \equiv 1$

(i) f συνεχής α) $f|_E \equiv 0$ α) $f|_F \equiv 1$

Απόδειξη

Ορίσω μια $f: X \rightarrow \mathbb{R}_+$ τω $f(x) = \frac{d(x, E)}{d(x, E) + d(x, F)}$ τότε έχω.

- $f(x)$ συνεχής
- $0 \leq f(x) \leq 1$
- Αν $\exists x \in X$ τω $d(x, E) + d(x, F) = 0 \Rightarrow d(x, E) = d(x, F) = 0$

E, F κλειστά

$\Rightarrow x \in E$ και $x \in F \Rightarrow E \cap F \neq \emptyset$ άτοπο

$\Rightarrow d(x, E) + d(x, F) > 0 \quad \forall x \in X$

- Αν $x \in E \Rightarrow d(x, E) = 0 \Rightarrow f(x) = 0$
- Αν $x \in F \Rightarrow d(x, F) = 0 \Rightarrow f(x) = 1$

Ορισμός: Έστω $f: X \rightarrow \mathbb{R}$. Φορέας $\text{supp}(f)$ της f ορίζεται:
 $\text{supp}(f) = \{x \in X : f(x) \neq 0\}$

$\text{support} \leftrightarrow$ κλειστότητα

Ορισμός: (X, d) λέγεται τοπικά ωβιπαχής μετρικός χώρος αν $\forall x \in X, \exists r > 0$ τω $B(x, r)$ ωβιπαχές.

Πρόταση: Αν (X, d) ωβιπαχής, $F \subseteq X$, F κλειστό τότε F ωβιπαχές.

Πλ- τοπικά ωβιπ. (X, d) με X άπειρο και $d(x, y) = \begin{cases} 1 & x \neq y \\ 0 & x = y \end{cases}$ είναι τοπικά ωβιπαχής.
 $B(x, d) = \{x\} \Rightarrow \overline{B(x, d)} = \{x\}$ ωβιπ.

Άσκ. για το 2πια: $C([0, 1]) =$ το σύνολο όλων των συνεχών συν. στο $[0, 1]$ Έστω $\|f\|_\infty = \sup_{x \in [0, 1]} |f(x)|$ και $d(f, g) = \|f - g\|_\infty$. Ν.δ.ο $d(f, g)$ είναι νόρμα και εξάρα σε $(C([0, 1]), d)$ τοπικά ωβιπαχής